

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg var meget fascineret, da jeg så Komiske Ali gå på tv og fortælle, hvordan det hele gik godt og alt gik som planlagt, selv om de amerikanske tropper stod i Bagdad. Jeg kan ikke lade være med at komme til at tænke på Komiske Ali, når jeg hører hr. Jens Hald Madsen stå og tale om, at det går i den rigtige retning og det går fremad. Hvad er det lige præcis for en verden, hr. Jens Hald Madsen lever i?

Det går ikke særlig godt i Irak, det er gået stadig værre, siden Irakkriegen startede i 2003. Men jeg må da give hr. Jens Hald Madsen ret i, at vi er nået langt ud over det punkt, hvor der er gode løsninger tilbage i Irak. Der er nok ikke gode løsninger tilbage, men vi er nået dertil, hvor man må sige, at vi enten trækker tropperne ud, fordi de er en del af problemet og ikke en del af løsningen, eller også fortsætter med at have tropperne i Irak, og så bliver vi på et tidspunkt alligevel nødt til at beslutte, at tropperne skal trækkes ud, og til den tid vil vi stå i en endnu værre situation, end vi står i i dag.

Så hvordan føles det at nærmest stå som Komiske Ali oppe på Folketingets talerstol og fortælle om, at det går i den rigtige retning, når det i virkeligheden går i den stik modsatte retning, nemlig den forkerte retning?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at taletiden maksimalt er 1 minut. Det er hr. Jens Hald Madsen for at svare, og der gælder det også, at den maksimalt er 1 minut.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Nu synes jeg, det er ærgerligt for hr. Rune Lund, at man ligefrem skal give betegnelser for modstandere, fordi man mener noget andet.

Men det, jeg gerne vil give hr. Rune Lund ret i, er, at vi lever i to forskellige verdener. Min verden er – måske desværre specielt for hr. Rune Lunds univers – meget ramt af fakta, den er meget ramt af, hvad der rent faktisk sker.

Jeg kan rent faktisk konstatere, at man har fået en demokratisk valgt regering; jeg kan faktisk se, at der er et parlament; jeg kan faktisk se, at der sker genopbygning; jeg kan faktisk se, at de tre gange, jeg har været i Irak i sygdomsramt, er der sket fremskridt i infrastrukturen. Det ved jeg hr. Rune Lund ikke har haft mulighed for, fordi hr. Rune Lund og andre dele af opposi-

tionen, som er imod det, der foregår i Irak, ikke vil til Irak. For tænk, hvis nu man blev ramt af fakta! Det er da også ærgerligt, for så bryder hele skidtet sammen, må man sige, for så kan man jo ikke være herhjemme og sige, at vi er meget klogere – som hr. Villy Søvndal siger – end dem, som rent faktisk har konstateret fakta.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er et meget specielt synspunkt, at man kun kan vide noget om Irak og udtale sig om Irak, hvis man har været på en guidet tur med det danske Folketing til den grønne zone i Irak; det må jeg sige er et lidt bemærkelsesværdigt synspunkt.

Men o.k., hr. Jens Hald Madsen er glad for fakta. Det er jo sådan, at universitetet i Maryland har lavet en meningsmåling i starten af september, og den viser, at 78 pct. af irakerne faktisk mener, at de udenlandske tropper skaber mere konflikt, end de forebygger, og at 71 pct. af irakerne gerne vil have tropperne ud inden for 1 år. Er det den slags fakta, som også hr. Jens Hald Madsen vil forholde sig til?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Allerførst vil jeg sige, at hvis det synspunkt, som hr. Rune Lund har, om, at det ikke er nødvendigt at se ting, før man har dannet sin opfattelse, skal være gældende, så vil jeg da håbe på, at hr. Rune Lund og andre kommer med et sparefor-slag her i Folketinget, om at udvalgsrejser bliver nedlagt. Så kan vi da spare de penge, for vi behøver åbenbart ikke at bevæge os ud af Christiansborg Slot for at danne os en mening om, hvordan det er i andre lande. Det vil da spare mange penge, så det er da noget af en opfordring at gå til Præsidiumet med, hvis det er sådan, ræsonnementet er.

Kl. 16.55

Så vil jeg sige til hr. Rune Lund: Jeg tror, der er en dyb frustration i den irakiske befolkning – og med rette, selvfølgelig – fordi der er nogle forventninger. Det var der altså også i Østeuropa, det var der også i Rusland. Men det tager lang tid, og det tager overraskende lang tid også forventningsmæssigt. Nu ved jeg ikke, hvor meget sympati hr. Rune Lund havde for Sovjetunionens styre, men faktisk var der altså en proces, der tog lang tid, før man gik over til demokrati. Faktisk er der diskussion om, hvorvidt man overhovedet har demokrati fuldt ud i Rusland.